

FÄLTERRESTAF, m. 2. pl. — *stafvar*. En fältherres kommandostaf. Brukas mest figurligen, t. ex.: *Föra f-en*, hafva öfverbefälet öfver en här.

FÄLTHOSPITAL, fällthåsspitäl, n. 3. o. 5. Hospital för sjuka och sårade, som tillhöra en armé, i fält.

FÄLTHYDDA, f. 1. (föga brukl.) Hydda på fältet. — 2) Barack.

FÄLTJÄGARE, m. 5. Soldat, lätt beväpnad och väl öfvad i skjutkonsten, som begagnas i det lilla kriget och såsom tiraljör. — *Ss. F-corps, -regemente*.

FÄLTKANON, fälltkanon, m. 5. Kanon, tillhörande fältartilleriet. [— canon.]

FÄLTKANSLI, fälltkansli, m. 5. Kansli, som åtföljer en armé i fält, och hvarifrån utfärdas alla skrivelser i arméen rörande ärenden.

FÄLTKAPPA, f. 1. Kappa, som nyttjas i fält.

FÄLTKASSA, f. 1. Se *Krigskassa*. [— cassa.]

FÄLTKASSÖR, m. 5. Tjensteman vid en armé, som har krigskassan om hand. [— cas-.]

FÄLTKIKARE, m. 5. Kikare, hvarmed man kan se på ganska långt håll, och som begagnas i fält, vid rekognosceringar, o. s. v.

FÄLTKIRURG, fälltkirurg, m. 3. Kirurg, anställd vid en armé.

FÄLTKISTA, f. 1. Kista, innehållande läkemedel och kirurgiska instrumenter för en armés behof, i fält.

FÄLTKITTEL, m. 2. pl. — *kittlar*. Stor kokkittel, som begagnas i fält.

FÄLTKOCK, m. 2. Kock, som åtföljer en armé i fält, för att koka mat åt trupperna.

FÄLTKOMMISSARIAT, **FÄLTKOMMISSARIE**, se *Krigskommissariat, Krigskommissarie*.

FÄLTKONSISTORIUM, fälltkonsistorium, n. 3. pl. — *stör*. Tillfälligt konsistorium, då hären blifvit sammandragen under krig, och som utgöres af alla tillstådes varande regementsprester, med äldste regementspastorn eller, i konungens närvaro, dess äldste hofpredikant till ordförande.

FÄLTKÖK, n. 5. 1) Ställe, i fält, der maten tillredes för trupperna. — 2) Samteliga kärl och redskap, som användas i fält för matens tillredande. — 3) Samteliga de personer, som dervid tjenstgöra.

FÄLTLASARETT, fälltlasarätt, n. 3. o. 5. Flyttbart lasarett i fält.

FÄLTLAVETT, fälltlavätt, m. 3. Kanonlavett, som begagnas vid fältartilleri.

FÄLTLFNAD, m. 3. Det lefnadsätt, man för i fält.

FÄLTTLEMMEL, fälltleml, m. 2. pl. — *lem-lar*. Djur af Gnagarnes ordning, $3\frac{1}{2}$ tum långt, med kort, småningom afsmalnande svans; gräver sig gångar i åkrarna; lever af gräs, rötter och säd. Kallas äfv. Fältträta. Lemmus arvalis.

FÄLTLÄGER, n. 5. Se *Läger*, 2.

FÄLTLÄKARE, m. 5. Läkare, anställd vid en armé, i fält. — *Syn. Fältmedikus*. — *Ss. F-corps*.

FÄLTMAGASIN, --- si'n, n. 3. o. 5. Magasin, tillhörande en armé, i fält, till förvarande af proviant och krigsförnödenheter.

FÄLTMANÖVER, fälltmanövr, m. 5. pl. — *növrer*. (krigsk.) Manöver (se d. o.) med trupper, af större utsträckning och som räcker flera timmar.

FÄLTMARSCH, m. 5. Marsch, som begagnas för trupper i fält. Brukas till skilnad ifrån Sorg-

Begravnings-, Trumfmarsch, m. fl. — *Syn. Krigsmarsch*. [— march, -marche.]

FÄLTMÄRSKALK, fälltmarschällk, m. 2. Högste befälhafvaren öfver en armé. [— marschalk.]

FÄLTMEDIKUS, fälltmedikus, m. pl. — *medici*. Se *Fällläkare*.

FÄLTMUSIK, fälltmusik, m. 5. sing. Se *Krigsmusik*.

FÄLTMÄTARE, m. 5. 1) (tillförene) Person, anställd vid Fältmätningsscorpsern. — 2) Brukas någon gång i samma mening som Landmätare.

FÄLTMÄTNING, f. 2. 1) Afmätning af en viss sträcka land. — 2) Uppmätning af större eller mindre del af ett land och dess affattning på karta, i och för militära ändamål, m. m.

FÄLTMÄTNINGSSCORPSEN, fälltmetningskäränn, m. 5. def. Se *Topografiska corpsern*.

FÄLTMÄTNINGSKONST, f. 5. Konsten att affatta militärkartor, afteckna lägerpositioner, marscher och fältslag, m. m.

FÄLTPOST, m. 5. 1) Se *Post*, 1 o. 2. — 2) Den i krig inrättade brefpost för brevutväxling emellan soldater och officerare vid arméen samt deras vänner och anförvandter.

FÄLTPOSTMÄSTARE, m. 5. Tjensteman, som besörjer en fältpost (bem. 2).

FÄLTPREDIKAN, f. sing. indef. Predikan, som hålles för trupper i fält. Har i plural *Fältpredikningar*.

FÄLTPREDIKANT, fälltpredikant, m. 5. Se *Bataljonspredikant*.

FÄLTPREST, m. 3. Prest, som tjenstgör vid en armé.

FÄLTPROST, m. 2. 1) Den, som har högsta andeliga värden vid vissa arméer, och har uppsigt öfver alla de öfriga fältpresterna. — 2) Heders-titel, som tillägges äldre regementspastorer.

FÄLTQVARN, f. 2. Flyttbar qvarn, som i krig föres på vagnar.

FÄLTREGEMENTE, fälltregemäntte, n. 4. Regemente, bestämdt till fälttjänst (till skilnad ifrån Garnisonsregemente). [— regim-.]

FÄLTROP, n. 5. Se under *Lösen*.

FÄLTRUSTNING, f. 2. Se *Fältekipage*.

FÄLTSEKRETERARE, m. 5. Se *Fältskrifvare*.

FÄLTSIPPA, f. 1. (bot.) En art Sippa, på torra fält, med nästan mörkblå blommor. Anemone pratensis.

FÄLTSJUKA, f. 1. Sjukdom, som är gängse bland soldater i fält.

FÄLTSKANS, m. 2. Mindre, mest af jord uppkastad befästningsverk med graf, till försvar för en post, någon vigtig punkt o. s. v., och antingen rundt omkring eller blott på den sidan, som ligger emot fienden, försedd med bröstvärn. Äro af flera slag, såsom: Redutter, Lunetter, Stjernkansar, Broskansar, Blockhus, m. fl.

FÄLTSKRI, n. 4. Vildt skri, hvarmed krigarne fordom började en drabning, för att uppegga hvarandras mod och skrämma fienden. — *Syn. Härskri, Härrop, Krigsskri*.

FÄLTSKRIFVARE, m. 5. Skrifvare vid ett fältkansli eller fältkommissariat. Kallas vanligen Fältsekreterare.

FÄLTSKYTT, n. 5. Gammal benämning på Fältartilleri.

FÄLTSKÄLL, fälltskäll, m. 5. Se *Kirurg*. — *Ss. F-sgesäll, -slärting*.

FÄLTSKÄRSBESTICK, n. 5. Fodral, hvori kirurgiska verktyg förvaras.

FÄLTSKÄRSFODRAL, --- äll, n. 5. o. 5. Se föreg. ord.